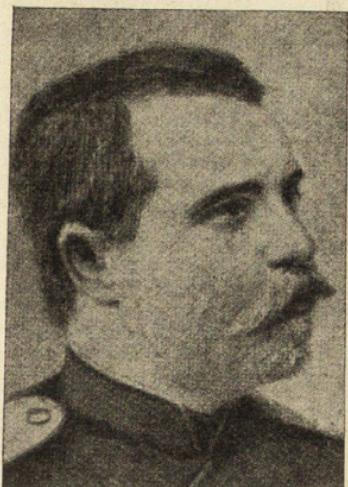

стендилъ, К. раздѣля съ Иванъ Д. Ивановъ авторството на операта „Камень и Цена“, като е далъ хармонията на написаниетѣ отъ последния мелодии, и е инструментиранъ операта. Много популярни, и до

Венцеславъ Каутцки

сега любими при нашите градински концерти, съмъ неговитъ китки и народни пѣсни за духова музика: „Карамфилке, филке моме“, „Танътико, тико Велико“, „Вело моме“ и двата „Български валса“. Освенъ това, писалъ е: „Оригинална българска увертюра“ и много маршове, както и нѣколко хорови пѣсни.

Кауфманъ, Лео — Kauffmann, Leo — компонистъ, род. 1901, ученикъ на Ярнахъ, Браунфельсъ и Абендротъ, сега е преподавателъ въ Рейнската висша музикална школа въ Кьолнъ, писалъ: оркестрова сюита, камерна музика и пѣсни — „На смъртъта“ — за алть и оркестър и др.

Кацати, Маурицио — Cazzati, Maurizio — бележитъ компонистъ въ областта на сонатната композиция, род. 1620 въ Гуастала, умр. 1677 въ Мантуа, църковенъ капелмайсторъ въ Мантуа, Бергамо, и Болоня, а отъ 1673 — капелмайсторъ на херцогиня Ана Изабела въ Мантуа. Писалъ: 4 книги—сонати за струнни

инструменти съ В. с., за 2, 3, 1—4 и за 2—5 гласа, по една книга за 3—4 гласа, 5 гласни танцови пиеси, мадrigали и канционети за единъ гласъ (*voce sola*), камерни дуети, арии, канатти, меси, псалми.

Кацуца — Cachucha — испански (андалузски) националенъ танцъ, вътривремененъ тактъ, съ буенъ характеръ, танцуващъ се съ кастанети, станалъ прочутъ чрезъ танцьоркитѣ Фани Айслеръ и Петита де Олива. Първата го е играла и въ Парижката Голѣма опера — въ балета „Куциятъ дяволъ“ отъ Жидъ.

Качия, ит. Caccia, буквально = „ловъ“ — се нарича многогласна композиция върху единъ ловджийски сюжетъ, съ каноническо водене на гласовете, встъпващи единъ следъ другъ, като се преследватъ или догонватъ, единъ другъ. К-та е била разпространена въ Италия презъ времето на ренесанса.

Качини, Джулио, наричанъ още Романо — Caccini, Giulio — знаменитъ пѣвецъ и компонистъ — единъ отъ създателите на ариозния стиль, род. 1550 въ Римъ, умр. декември 1608 въ Флоренция, ученикъ по пѣне и лютна на Сципионъ дела Пала, живѣлъ въ двореца на великия херцогъ въ Флоренция продължително, като пѣвецъ, както и въ домовете на любители на изкуството-благородници, но ималъ и собствено име, До скоро погрѣшно се смяташе, че К. е единъ отъ създателите на операта — едно, защото самъ той си приписвалъ това, и друго, — че следъ Пери, и той е компониралъ Риучиниевата „Евридика“ (1600). Но К. има безспорната заслуга, че е единъ отъ първите създатели на ариозния стиль и на *bel canto*. Неговата *Nuove Musiche* (1602), съдържаща мадrigали и арии за единъ гласъ, съ В. с., е основата на новия ариозенъ стилъ, а предговорът къмъ нея се смята за първата пѣвческа школа. Писалъ още: „Il garimento di cefalo“ (1597) (Отвличащо на цефала) и „Fuggilotto-musicale“ (1613), съдържащи сонети мадrigали и др. „Nouve Musiche e piuova maniere di scriverle“ (Нова музика и новъ начинъ на писане) — продължение на *Nouve Musiche*.

Кашкинъ, Николай Дмитриевичъ — руски музикаленъ писателъ, род.